

РЕШЕНИЕ

№ 612

гр. София, 06.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав,
в публично заседание на 21.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Рашкова, като разгледа дело номер **10100** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).

Образувано е по повод жалба вх. № 26744 от 15.10.2013 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 94В – 1355 – 2 от 10.10.2013 г. по описа на Столично управление “Социално осигуряване”, подадена от В. Г. Ф., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес [населено място], [жк], вх. А, ет.4, ап. 003 срещу Решение № РО – 705 от 11.09.2013 г. на директора на ТП на НОИ – С. град, с което е потвърдено разпореждане № 212-00-4528-1 от 11.06.2013 г., издадено от длъжностното лице по чл. 54ж, ал.1 от КСО.

В жалбата се инвокират доводи, че оспорваният административен акт е неправилен и издаден при неточно интерпретиране на реалната фактическа обстановка. Според жалбоподателя ответникът е издал незаконосъобразен акт при нарушаване на материалния закон. В хода на съдебното производство В. Г. Ф. редовно призован се явява лично и с процесуалния си представител адв. В., с който поддържат жалбата, молят да бъде уважена по изложените в нея съображения и претендират сторените съдебно – деловодни разноси.

Ответната страна - директорът на ТП на НОИ - С., чрез процесуалния си представител юрк. Р. оспорва жалбата и предлага да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана, претендира разноси по делото.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по

делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: От данните по делото се установява, че на 20.05.2013 г. жалбоподателят е подал Заявление с вх. № 212-00-4528, с което е поискал отпускане на парично обезщетение за безработица на основание чл. 54а от КСО.

Към това заявление са приложени следните документи: Документ от Агенцията по заетостта за регистрацията на жалбоподателя като безработен; Протокол от 31.03.2013 г., относно проведено заседание на [фирма], ЕИК[ЕИК] за продажба на предприятието на посоченото юридическо лице и за освобождаване от поста управител на дружеството на жалбоподателя; Удостоверение изх. № 20130412105213 от 12.04.2013 г., издадено от Агенцията по вписванията; Опис на документите за стаж; Декларация за банковата сметка за изплащане на парично обезщетение за безработица и Уведомление за банкова сметка. С писмо № У – 212-00-4528-1 от 20.05.2013 г. от В. Ф. е поискано да представи трудова книжка и договор за управление и контрол. На 04.06.2013 г. жалбоподателят е представил договор за управление и контрол, сключен на 15.12.2008 г. По силата на този договор [фирма], представлявано от В. Г. Ф., в качеството му на едноличен собственик на капитала, възлага на лицето В. Г. Ф. да управлява дружеството срещу определено месечно възнаграждение. Представени са и документи за осигурителен/трудов стаж.

Допълнително в административното производство е представено удостоверение изх. № 20130412105213/12.04.2013 г. Агенция по вписванията, с което се удостоверява, че на 10.04.2013 г. В. Г. Ф., ЕГН [ЕГН] е заличен като управител на [фирма]. Съгласно чл. 137, ал. 1, т. 5 от Търговския закон /ТЗ/ Общото събрание на дружеството с ограничена отговорност избира управителя, определя възнаграждението му и го освобождава от отговорност. Съгласно чл. 140, ал. 4 от ТЗ избор и освобождаване на управител имат действие от вписването в търговския регистър. Посоченото е дало основание на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО да приеме, че от тази дата е прекратено осигуряването, по смисъла на чл. 54а, ал. 1 от КСО и от тази дата лицето придобива право на ПОБ. Прието е, че петнадесетмесечният период по чл. 54а от КСО за Ф. е от 11.01.2012 г. до 10.04.2013 г.

Административният орган е направил извод на базата на представеното копие от протокола на заседанието, провело се 31.03.2013 г., е видно, че решението за освобождаване, както от поста управител на дружеството, така и от отговорност за извършваните от управителя действия, е взето към момента на продажба на дружествените дялове. От вписания в протокола дневен ред, който е бил предварително известен на жалбоподателя, става ясно, че страните са се споразумели не само за продажбата на дружествените дялове, но и за освобождаването на лицето от поста на управител.

В хода на административното производство е установено, че Ф. е подал декларация по реда на чл. 1, ал. 2 от Наредбата за обществено осигуряване на самоосигуряващите се лица, българските граждани в чужбина и морските лица, че считано от 07.05.2007 г. той упражнява дейност като собственик на [фирма], ЕИК[ЕИК]. Подадена е информация за прекъсване на тази дейност, считано от 01.04.2013 г.

Въз основа на представените писмени документи към заявлението за отпускане на ПОБ на основание чл. 54а от КСО, ръководителят на осигуряването за безработица е издал разпореждане № 212-00-4528 от 11.06.2013 г., връчено на 23.07.2013 г. С това разпореждане е отпуснато ПОБ на жалбоподателя считано от 11.04.2013 г. до 10.08.2013 г. в размер на 7,20 лева дневно.

В. Ф. е подал жалба срещу посоченото разпореждане с вх. № 94В – 1355-1 от 23.07.2013 г., адресирано до ръководителя на ТП на НОИ – [населено място]. Решаващият орган предвид обстоятелството, че самоосигуряващите се лица не подлежат на осигуряване за риска "Безработица", поради което нямат право на ПОБ, с писмо № 66-47-68/07.08.2013 г. отдел Парични обезщетения за безработица и гарантирани вземания изисква от отдел Контрол по разходите на ДОО да се извърши проверка в посочения осигурител и да се установи на какво основание от КСО е подлежал на осигуряване Ф. — по чл. 4, ал. 1, т. 7 или по чл. 4, ал. 3, т. 2. през правопораждащия период 11.01.2012 г. - 10.04.2013 г. Със заповед № П-3377/19.08.2013 г. на ръководителя на ТП на НОИ-С.-град е възложена проверка по разходите на ДОО на [фирма].

С определение на Директора на ТП на НОИ-С.-град № РО-687/28.08.2013 г. е спряно производството по жалба вх. № 94В-1355-1/23.07.2013 г. от Ф. - ЕГН [ЕГН] срещу разпореждане № 212-00-4528-1/11.06.2013 г. на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО до приключването на административното производство за извършване на проверка по разходите на ДОО във [фирма], ЕИК[ЕИК], възникнало на основание заповед № П-3377/19.08.2013 г.

С писмо вх. № 66-47-68#1/28.08.2013 г. отдел К. приложено изпраща на отдел ПОБГВ Констативен протокол за извършена проверка по разходите на ДОО на [фирма], ЕИК[ЕИК] вх. № 05/23.08.2013 г.

При проверката на контролните органи на ТП на НОИ-С.-град е установено, че Ф. е едноличен собственик на капитала на търговското дружество и има сключен договор за управление и контрол, считано от 23.04.2007 г., вписан от същата дата в Търговския регистър, съгласно чл. 21 от Търговския закон. Представено е копие на договор за управление и контрол от 15.12.2008 г., в сила от 01.01.2009 г.

В информационната система на НОИ, в законоустановените срокове по чл. 1, ал. 2 от Наредбата за обществено осигуряване на самоосигуряващите се лица, Ф. е декларирал, че ще се самоосигурява като самоосигуряващо се лице по чл. 4, ал. 3, т. 2 от КСО през В. Е., считано от 07.05.2007 г. Подадена е информация за прекъсване на осигуряването като самоосигуряващо се лице, считано от 01.04.2013 г.

При проверка на данните в Регистъра на осигурените лица е установено, че от [фирма] за периода от 07.05.2007 г. до 31.12.2008 г. за Ф. е подадена информация, като самоосигуряващо се лице, а за периода от 01.01.2009 г. до 10.04.2013 г. - като лице, полагало труд по договор за управление и контрол, с максимален размер на осигурителен доход, определен със Закона за бюджета на ДОО за съответните години. Въз основа на събраните допълнително данни, ответникът по делото е издал обжалваното решение, с което е възобновил производството и е потвърдил разпореждането на органа по ПОБ.

В хода на съдебното производство като доказателства са приети представените с административната преписка писмени документи. Както и депозирана молба на жалбоподателя, с която е конкретизиран оспорения административен акт.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, 8 –ми състав направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото решение № РО - 705 от 11.09.2013 г. на директора на ТП на НОИ – С. град, е връчено на жалбоподателя на 26.09.2013 г. с препоръчано писмо (известие за доставяне № 3100014592565 на пощенския оператор "М и БМ Е."), а жалбата е подадена чрез административния орган на 10.10.2013 г. от надлежна страна,

поради което е допустима.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), приложим на основание чл. 118, ал. 2 от КСО съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 - дали актът е издаден от компетентен орган, дали са спазени материалноправните и административнопроизводствените правила; дали актът е издаден в писмена форма и дали същият е съобразен с целта на закона.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 АПК) на основанията посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че административният акт е издаден от компетентен орган (чл. 117, ал. 3 във вр. с чл. 117, ал. 2 и с чл. 117, ал.1, т. 2, б. "е" КСО), в предписаната от закона форма и в съответствие с неговите цели. При издаването му не са допуснати нарушения на материалния закон и административно производствените правила, които да водят до неговата отмяна.

Съгласно чл. 54а, ал. 1 от КСО право на ПОБ имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд Безработица най-малко 9 месеца през последните 15 месеца преди прекратяване на осигуряването. Разпоредбата на ал. 7 от същата правна норма определя, че отпускането, изчисляването, изменението, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на ПОБ се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от този кодекс и данните, декларирани в подадените от лицето документи.

Съгласно чл. 54а, ал. 1 от КСО право на ПОБ имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд Безработица най-малко 9 месеца през последните 15 месеца преди прекратяване на осигуряването. Разпоредбата на ал. 7 от същата правна норма определя, че отпускането, изчисляването, изменението, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на ПОБ се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от този кодекс и данните, декларирани в подадените от лицето документи.

При определяне размера на ПОБ и срока на неговото получаване, законодателят изхожда от източника на инициативата за прекратяване на трудовата дейност, в разглеждания случай - източника на инициативата за продажба на дяловете от капитала, притежавани от Ф. и прекратяване правомощията му като управител. Посочените по-горе факти и обстоятелства сочат, че тези действия са станали по негова инициатива и с негово съгласието, все още в качеството на едноличен собственик на капитала на дружество с ограничена отговорност [фирма], ЕИК[ЕИК], поради което за жалбоподателя, след съответното вписване в ТР, са налице обстоятелствата по чл. 54б, ал. 3 от КСО.

С чл. 10 на Закона за бюджета на ДОО за 2013 г. е определен минимален размер на ПОБ -7,20 лв.

Безспорно установено по делото е, че Ф. е подал декларация по реда на чл. 1, ал. 2 от Наредбата за обществено осигуряване на самоосигуряващите се лица, българските граждани в чужбина и морските лица, че считано от 07.05.2007 г. той упражнява дейност като собственик на В. Е., ЕИК[ЕИК]. Подадена е информация за прекъсване на тази дейност, считано от 01.04.2013 г.

Следва да се посочи, че от всички ангажирани в хода на административното производство писмени документи относно продажбата на дружествени дялове от [фирма] на [фирма], с действителна дата и подписи, е протоколът, който е заверен от нотариус Д. А., с район на действие РС – София, на 03.04.2013 г. При положение, че дружествените дялове са прехвърлени, то в компетентността на новия собственик на капитала е да освободили и назначи новия управител на дружеството. В тази връзка от доказателствата по делото е видно, че жалбоподателят в качеството му на едноличен собственик на капитала на [фирма] е имал сключен договор за управление по силата на чл. 147, ал.3 от ТЗ. С продажбата на дружеството и вписването на това обстоятелства в ТР, новият собственик на капитала определя управителя на юридическото лице. От данните по делото е видно, че с представения от жалбоподателя протокол от 31.03.2013 г., който е подписан от него, същият се е съгласил доброволно да не бъде управител на дружеството. Неговата воля е валидизирана от поставения подпис. Изложените от адв. В. доводи в хода по същество биха имали значение в случай, че неговият доверител не се бе съгласил в цитирания протокол да бъде освободен от длъжността управител. Действително в патримониума на общото събрание /едноличния собственик на капитала на О./Е. е да вземе решение по чл. 141, ал. 4 от ТЗ. Следователно новият собственик на [фирма] не е обвързан от договора за управление и контрол от 15.12.2008 г., сключен между дружеството и В. Г. Ф. по реда на чл. 147, ал.3 от ТЗ и би следвало да го прекрати по посочения в него ред. Няма данни да са били предприети такива действия, а вместо това е изготвен протокол от състоялото се на 31.03.2013 г. заседание на Едноличния собственик на капитала на дружеството с ограничена отговорност, на което са решени въпросите както за неговата собственост, така и за неговия управител.

Предвид посоченото, настоящият съдебен състав приема, че правилно и законосъобразно ответникът по делото е стигнал до крайния извод, че жалбоподателят доброволно е напуснал, заемащата длъжност „управител“ на едноличното дружество с ограничена отговорност, като е разписал представеният от него протокол от 31.03.2013 г. Сред допълнително ангажираните от Ф. писмени доказателства не се намират такива, които да докажат, че жалбоподателят е бил принудително или без негово съгласие освободен като управител на [фирма]., поради което е попаднал в хипотезата на чл. 54б, ал.3, предложение 1 от КСО при определяне размера и периода на дължимото ПОБ. В случая превес следва да се даде именно на протокола, приложен към заявлението на жалбоподателя, защото с него същият е доказал прекратяване на правоотношението му с юридическото лице.

Имайки предвид горното жалбата се явява неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение, а оспореният административен акт оставен в сила като правилен и законосъобразен.

С оглед изхода на делото и направеното искане от страна на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважено, като му се присъдят 150 лева.

Водим от горното и на основание чл. 118, ал. 2 КСО във връзка с чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, I отделение, 8 –ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Г. Ф., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес [населено място],

[жк], вх. А, ет.4, ап. 003 срещу Решение № РО – 705 от 11.09.2013 г. на директора на ТП на НОИ – С. град, с което е потвърдено разпореждане № 212-00-4528-1 от 11.06.2013 г., издадено от длъжностното лице по чл. 54ж, ал.1 от КСО.

ОСЪЖДА В. Г. Ф., ЕГН [ЕГН] да заплати в полза на бюджета на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от решението, че е изготвено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: